

Sygn. akt IV P 6/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w K.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jarosław Walentynowicz
Ławnicy:	Anna Okuszeko, Elżbieta Smosarska - Kimbar
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2019 r.

sprawy D. N.

przeciwko (...) Centrum (...) w K.

o odszkodowanie

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda D. N. na rzecz pozwanego (...) Centrum (...) w K. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Elżbieta Smosarska - Kimbar SSR Jarosław Walentynowicz Anna O.

UZASADNIENIE

Powód D. N. wniósł o zasądzenie dla niego od (...) Centrum (...) (dalej – (...)) w K. kwoty 21 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie tytułem odszkodowania za nieuzasadnione i naruszające przepisy o wypowiedaniu umów o pracę oraz przepisy ustawy z dnia 25.10.1999r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, wypowiedzenie mu umowy o pracę.

W uzasadnieniu pozwu podał, że zarządzeniem z dnia 15.11.2018r. Burmistrz Miasta K. (ówcześnie funkcję tę pełnił do 23.11.2018r. K. H.) powołał powoda na stanowisko Dyrektora (...) w K.. Następnie zawarto umowę w sprawie warunków organizacyjno-finansowych działalności instytucji kulturalnej oraz art. 68§1 kp. Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 14 stycznia 2019r. Wojewoda (...) - (...) stwierdził nieważność zarządzenia Burmistrza Miasta K. z dnia 15 listopada 2018r. o powołaniu powoda na dyrektora (...). Powód od tego orzeczenia odwołał się wskazując wiele naruszeń prawa w jego wydaniu przez wojewodę.

Po w/w zarządzeniu nadzorczym powód otrzymał w dniu 25 stycznia 2019r. pismo w sprawie rozwiązania z nim umowy o pracę za wypowiedzeniem. Powodem wypowiedzenia było stwierdzenie nieważności zarządzenia z 15 listopada 2018r. o powołaniu D. N. na stanowisko dyrektora (...). Dalej w pozwie powód wyraża opinię, „że nawet

jeżeli rozstrzygnięcie nadzorcze mogło być podstawą odwołania Dyrektora ze stanowiska, to dopiero po uzyskaniu waloru prawomocności”, gdyż „rozstrzygnięcie nadzorcze ... nie jest aktem prawomocnym...”

Wartość przedmiotu sporu 21000 zł powód określił jako trzykrotność jego miesięcznego wynagrodzenia brutto.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że stwierdzona przez wojewodę nieważność zarządzenia burmistrza w przedmiocie powołania powoda na stanowisko dyrektora skutkowałą „wylimitowaniem z obrotu prawnego aktu powołania Dyrektora (...) w K..” W tej sytuacji nie ma możliwości prawnej konwalidacji aktu powołania i, że jedyną możliwością byłoby wydanie nowego aktu administracyjnego o powołaniu natomiast żadne przepisy nie dają powodowi możliwości dochodzenia roszczenia o powołanie na stanowisko dyrektora (...).

Pozwany podkreślił, że powód nie został odwołany ze stanowiska dyrektora instytucji kultury w trybie art. 15 ust. 6 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, lecz dlatego, że przestała istnieć podstawa jego powołania. W tej sytuacji nie byłoby zasadne badanie przesłanek odwołania w kontekście tej ustawy. Zdaniem pozwanego przepisy kodeksu pracy stanowiące o tym, że podstawą nawiązania stosunku pracy jest akt powołania wynikający z odrębnych przepisów, w chwili, gdy podstawa powołania staje się nieważna to i stosunek pracy musi być rozwiązany.

W piśmie datowanym na 6 maja 2019r. (k. 133 i n.) powód generalnie skupia się na wykazywaniu, jak w konkretnym przypadku winno odbywać się ewentualne rozwiązanie stosunku pracy - mianowicie w warunkach art. 15 ust. 1 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. Skupia się również na dwoistym charakterze czynności powołania – odwołania dyrektora samorządowej instytucji kultury w aspekcie prawa administracyjnego i prawa pracy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w O. postanowieniem z dnia 20 marca 2019r. sygn. akt. IISA/Ol 219/19 skargę D. N. odrzucił – przez wzgląd na jej wniesienie przez nieuprawniony podmiot.

Sąd ustalił i zważył:

W okresie od 15.01.2015r. do 15.11.2019r. powód D. N. pełnił funkcję zastępcy Burmistrza Miasta K. K. H.. Rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło na mocy porozumienia stron (art. 30§1 pkt. 1 kp) w dniu 15.11.2018r.

W tymże dniu 15.11.2018r. ustępujący ze stanowiska burmistrza miasta K. H. (nie uzyskał reelekcji w wyborach samorządowych 2018r., od 23.11.2018r. na stanowisko burmistrza zaprzysiężony został zwycięzca wyborów R. N.) wydał zarządzenie nr (...) w sprawie powołania Dyrektora (...) Centrum (...) powołując swego dotychczasowego zastępcę D. N. na to stanowisko od 16.11.2018r. do 15.11.2025r. W dniu 16.11.2018r. wydany został stosowny akt powołania w tej sprawie.

W dniu 14 stycznia 2019r. Wojewoda (...) w sprawie PN. (...).36.2019 rozstrzygnięciem nadzorczym, prawomocnym w dniu 20 marca 2019r., stwierdził nieważność zarządzenia nr (...) Burmistrza Miasta K. z dnia 15 listopada 2018r. w sprawie powołania Dyrektora (...) Centrum (...).

W dniu 25 stycznia 2019r. powodowi doręczono rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem, z następczym określeniem, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpi 30 kwietnia 2019r. Powód został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Dowody: akta osobowe, pismo z WSA w Olsztynie.

W ocenie sądu w konkretnym przypadku, wbrew sugestiom powoda, nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 25.10.1999r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej w szczególności przepis art. 15 ust. 6., gdyż nie podstawie tych przepisów powód został odwołany. Formalnie nie został odwołany w ogóle, gdyż kreujący powołanie akt administracyjny przestał istnieć w porządku prawnym. Ponieważ nadal jednak pozostawał w stosunku

pracy, pozwany zachowując przepisy o wypowiedaniu umów o pracę w dniu 25 stycznia 2019r. rozwiązał umowę za wypowiedzeniem jako przyczynę podając brak ważnego aktu powołania.

Powód kwestionuje prawidłowość wskazanej mu przyczyny wywodząc, że dwoistość aktu powołania wyczerpującego materię zarówno prawa administracyjnego jak i prawa pracy. W związku z tym sama nieważność aktu powołania nie przesądza o tym czy z powodem można skutecznie rozwiązać stosunek pracy za wypowiedzeniem, w tym z przyczyn zarówno ogólnych jak i tych wskazanych w art. 15 w/w ustawy.

Należy jednak zwrócić uwagę, że nie po to zarządzenia burmistrza, w tym o powołaniu na określone stanowiska pracy, podlegają zaskarżeniu w trybie nadzorczym, by wynik rozstrzygnięć nadzorczych nie miał znaczenia w kontekście aktów prawnych wykreowanych przez te zarządzenia. Skoro stwierdzona zostaje nieważność powołania, tu Dyrektora (...) Centrum (...), to nie można uznać, że powód tym dyrektorem nadal jest. Stwierdzenie nieważności powołania jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę, podobnie jak określone w art. 70§2 kp odwołanie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę. W tej sytuacji istniało nie tylko prawo, ale i obowiązek rozwiązania z powodem umowy o pracę na zasadzie określonego w art. 70§2 kp automatyzmu. W jednym i drugim przypadku w okresie wypowiedzenia pracownik ma prawo do wynagrodzenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem – co zostało w pełni zachowane i co wskazuje na respektowanie przepisów prawa pracy przez pozwanego.

Wskazana przez powoda dwoistość aktu powołania nie może stanowić tego, że będzie funkcjonował dyrektor, którego powołanie jest nieważne. W tym przypadku ochrona przepisami prawa pracy istniała w sensie procedury rozwiązania umowy o pracę.

Trzeba zauważyć też, że to akt powołania jest podstawą nawiązania stosunku pracy, a nie stosunek pracy decyduje o powołaniu.

Na marginesie zauważyć też należy jeszcze charakterystyczną rzecz. Wydarzenia objęte kanwą tej sprawy odbywały się po wyborach samorządowych, w których w II turze w dniu 4 listopada 2018r. w K. aktualny burmistrz R. N. pokonał dotychczasowego burmistrza K. H.. Zastępcą tego ostatniego był powód D. N., którego kadencja jako zastępcy wygasła wraz z kadencją K. H.; na 23 listopada 2018r. wyznaczone było zaprzysiężenie nowego burmistrza. I w tym czasie – 15 listopada powód zrezygnował z funkcji zastępcy i tego samego dnia ustępujący burmistrz wydał zarządzenie o powołaniu go na dyrektora (...). Sąd wspomina o tym mając na względzie art. 8 kp stanowiący, że nie można czynić ze swego prawa użytku, który byłby sprzeczny z zasadami współżycia społecznego. W ocenie sądu zasady współżycia społecznego powinny powstrzymać zarówno ustępującego burmistrza jak i jego zastępcę przed podejmowaniem czynności o takiej doniosłości jak powołanie dyrektora (...). Kwestię tę należało bez wątpienia pozostawić nowo wybranym władzom, nie istniało tu znamię pilności powołania. A sekwencja zdarzeń – rezygnacja z funkcji zastępcy burmistrza, kilka dni przed upływem kadencji burmistrza, szybkie wydanie zarządzenia o powołaniu dyrektora (...) na 6 lat, wydanie aktu powołania w dniu 16 listopada 2018r. – wydatnie wskazuje na naruszenie zasad współżycia społecznego i nadużycie uprawnień, w tym powoda, który bez wątpliwości zdawał sobie sprawę z konsekwencji swego działania.

Treść rozstrzygnięcia przemawiała za zasądzeniem od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego.